DOMSTOLENS KENDELSE (Femte Afdeling)
9. marts 2000 *

I sag C-291/98 P,

Sarrió SA, Barcelona (Spanien), ved advokat A. Mazzoni, Milano, advokat M. Siragusa, Rom, og advokat F. Maria Moretti, Venedig, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger, Hoss & Prussen, 2, place Winston Churchill,

appellant,

angående appel af dom afsagt den 14. maj 1998 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Udvidede Afdeling) i sag T-334/94, Sarrió mod Kommissionen (Sml. II, s. 1439), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom,

den anden part i appelsagen:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Lyal, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat A. Dal Ferro, Vicenza,

* Processprog: italiensk.

og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edwards, og dommerne L. Sevón, P. Jann, H. Ragnemalm og M. Wathelet (refererende dommer),

generaladvokat: J. Mischo,
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 28. juli 1998 har Sarrió SA (herefter »Sarrió«) i henhold til artikel 49 i EF-statutten for Domstolen iværksat appel af dom afsagt den 14. maj 1998 af Retten i Første Instans i sag T-334/94, Sarrió mod Kommissionen (Sml. II, s. 1439), hvorved Retten frifandt Kommissionen for Sarrió's påstand om annullation af Kommissionens beslutning

94/601/EF af 13. juli 1994 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (IV/C/33.833 — Karton) (EFT L 243, s. 1).

2 Sarrió har ved skrivelse af 21. januar 2000 gjort indsigelse mod Domstolens beslutning om at træffe afgørelse om appellen uden mundtlig forhandling, idet beslutningen efter selskabets opfattelse ikke opfylder betingelserne i artikel 120 i Domstolens procesreglement og ikke overholder princippet om forsvarlig retspleje. Sarrió har principalt anmodet om, at der afholdes et retsmøde, og subsidiært om, at selskabet får tilladelse til at afgive replik.

3 Sarrió har i denne forbindelse erindret om sin skrivelse af 11. november 1998, der har følgende ordlyd:

»Som De oplyste os om ved skrivelse af 29. oktober 1998, hvorved De fremsendte Kommissionens svarskrift i den ovennævnte sag, giver artikel 117 i Domstolens procesreglement mulighed for, at appellanten for Domstolen kan fremsætte begæring om at afgive replik.

I denne sag har Sarrió den opfattelse, at en replik ikke er strengt nødvendig, og giver derfor af procesøkonomiske hensyn afkald på muligheden for ved Domstolen at fremsætte begæring herom i henhold til procesreglementets artikel 117.

Da tvisten imidlertid har særlig interessante og vigtige retlige aspekter, og da Kommissionens svarskrift indeholder visse betragtninger, der fortjener en omhyggelig behandling, anmoder appellanten på nuværende tidspunkt om, at

Domstolen vurderer muligheden for under retsmødet at tildele Sarrió lidt længere taletid end den, der sædvanligvis tildeles, for at appellanten over for dommerne kan redegøre for sine argumenter på passende vis, ligeledes i forhold til svarskriftet.«

4 Denne skrivelses indhold er gentaget af Sarrió i skrivelse af 8. december 1999, hvorved selskabet har besvaret Justitskontorets opfordring til at tage stilling til muligheden af, at Domstolen træffer afgørelse uden mundtlig forhandling.

5 Sarrió har præciseret, at hvis selskabet havde kunnet forudse, at der ikke ville blive afholdt mundtlig forhandling, ville det uden tvivl have fremsat begæring om at afgive replik.

6 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at retsforhandlingerne for Domstolen i henhold til artikel 18 i EF-statutten for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt, hvor det skriftlige stadie afsluttes, inden det mundtlige stadie åbnes.

7 Som en fravigelse af artikel 41 i Domstolens procesreglement, der giver parterne ret til at supplere stævningen og svarskriftet med en replik og en duplik, bestemmer procesreglementets artikel 117, stk. 1, vedrørende appelsager: »Ud over appelskrift og svarskrift kan der afgives replik og duplik eller andet processkrift, såfremt præsidenten efter en begæring herom [...] skønner det nødvendigt og udtrykkeligt tillader det med henblik på at give vedkommende part mulighed for at gøre sine synspunkter gældende eller med henblik på at skabe grundlag for afgørelsen om appellen.«

8 Sarrió har imidlertid i denne sag udtrykkeligt bekræftet i skrivelsen af 11. november 1998, at selskabet havde den opfattelse, at en replik ikke var strengt nødvendig. Selv om det antages, at Sarrió alene har givet afkald på muligheden for at fremsætte begæring om at afgive en replik ud fra den overbevisning, at selskabet havde ret til at blive hørt mundtligt, har selskabet herved overset både ordlyden og opbygningen af artikel 117, stk. 1, der overlader det til Domstolen inden afslutningen af den skriftlige forhandling at vurdere, hvorvidt det er nødvendigt at tillade, at der afgives replik og duplik.

9 Hvad angår den mundtlige forhandling giver procesreglementets artikel 120 Domstolen ret til at træffe afgørelse om appellen uden mundtlig forhandling, »medmindre en part gør indsigelse herimod under henvisning til, at han ikke under den skriftlige forhandling har fået mulighed for fuldt ud at gøre sine synspunkter gældende«.

10 Det må konstateres, at Sarrió's forskellige skrivelser til Domstolens Justitskontor ikke indeholder nogen begrundelse af denne art. Det tilkendegives i skrivelserne blot, at selskabet i november 1998 gav afkald på besvare Kommissionens svarskrift, idet der fremsættes en anmodning om at kunne reagere mundtligt på Kommissionens »betragtninger«, der »fortjener en omhyggelig behandling«.

11 Appellantens afkald på muligheden for i overensstemmelse med procesreglementets artikel 117, stk. 1, at fremsætte begæring om at få tilladelse fra Domstolen til at afgive replik, giver ikke selskabet noget krav på, at Domstolen, på selskabets begæring, beslutter at afholde et retsmøde, og det godtgør heller ikke, at selskabet ikke under den skriftlige forhandling har fået mulighed for fuldt ud at gøre sine synspunkter gældende. Det må også kræves, at parten, eventuelt kortfattet, redegør for grundene til, at han mener ikke at have haft denne mulighed. Ikke alene mangler der en sådan begrundelse i Sarrió's korrespondance, men Sarrió kan endvidere vanskeligt påstå, at selskabet ikke under den skriftlige forhandling har fået mulighed for fuldt ud at gøre sine synspunkter gældende,

idet selskabet spontant har givet afkald på at fremsætte begæring om at afgive replik.

12 Sarrió's anmodninger om, at Domstolen beslutter at afholde et retsmøde, og subsidiært om, at selskabet gives tilladelse til at afgive en replik, bør således ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

1) **Sarrió SA's anmodninger om, at Domstolen beslutter at afholde et retsmøde, og subsidiært om, at selskabet gives tilladelse til at afgive replik, tages ikke til følge.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 9. marts 2000.

R. Grass

Justitssekretær

D.A.O. Edwards

Formand for Femte Afdeling